

Títol: **SILENCIO UNA ILLA DE MAR** (1-6-17)

Director:
Martin
Scorsese
Estats Units,
2016.

Amb els meus dits cosiré un poema
cada vegada que un alè mori al mar.
Quan com en el temps de la verema,
el poble sigui arreballat de la seva llar.

Segunda mitad del siglo XVII. Dos jóvenes jesuitas portuguesas viajan a Japón en busca de su mentor, el conocido misionero Padre Ferreira. Los últimos rumores indican que, tras ser perseguido y torturado, Ferreira ha renunciado a su fe, algo difícil de creer para los sacerdotes que parten en su búsqueda. En Japón ellos mismos vivirán el suplicio y la violencia con que las autoridades japonesas persigues a los cristianos, a los que torturan hasta apostatar o morir.

Amb els meus dits cosiré una cançó
quan dins la barca els plors d'un infant senti
aferrat al coll de la mare a un racó
se sap segur encara que la tramuntana venti

Les onades li fan de bressol
en la fosca de la gelada nit
-potser no tornarà a veure el sol-
els seus cors s'omplen de neguit

Amb els meus dits cosiré tots els mots
cada vegada que una promesa sigui trencada,
si ens ajuntam i feim força tots
la recompensa serà, per la terra, escampada.

Amb els meus dits cosiré aquesta terra
plena de forats i cantells romputs
cosiré també, si ve al cas, la guerra
amb tots els afanys i somnis abatuts

I ho tiraré al fons de l'oceà mes profund
on l'oblit hi faci l'estada eterna,
el silenci s'hi posi, espès, al damunt
com la foscor de dins d'una caverna

A la boca dels infants vull cosir un somriure
i una esperança a tots els pares desesperats,
que no volen perdre la il·lusió de viure
a la seva terra de pau i oportunitats.

Bep i Sagra (Ferreries 12)

LA MISSIÓ DE L'AMOR ANAU PER TOT EL MÓN

**És una
publicació dels**

Equipos Mare de Déu
Menorca

SUMARI:

Editorial: "Diàleg i tolerància" pàg. 3

Vida moviment: Final de curs 16-17 pàg. 4-5

Jornades de formació / Inici de curs 17/18 pàg. 6-7

Relleu EDIP pàg. 8-9

Testimonis pàg. 10-11

Col·laboracions / Recomanacions pàg. 12

AGENDA

Pregaria advent 16 desembre
a les 21 h església Santa Maria (Ferrerries)

Pregaria advent 17 desembre
a les 17 h Parròquia Sant Francesc (Ciutadella)

21 gener 2018 comissió permanent (Bep i Joana)

03 de febrer reunió sector B

04 de febrer reunió sector A

03 de març intersector Terrassa

10 i 11 de març jornades de formació EMD

08 d'abril comissió permanent i EDIP

Han estat cridats a la casa del Pare

JOSE LUIS ZORNOZA FEBRER, 17/09/2017

De l'equip C-4

JULI COLL COLL, 31/08/2017

Germà de Toni coll del equip F-9

Envia les vostres col·laboracions a:

vidaemd@hotmail.com

Recordem amb positiu les nostres vivències als Equips

Un any després de casar-nos vàrem entrar a formar part del Equip de la Mare de Deu juntament amb quatre parelles més.

Els primers anys que formaven part del nostre equip, parelles joves i acabats de casar, van ser força positius i ens van sentir ben acompanyats en aquesta nova aventura.

Després començaren a venir els fills i, poc a poc, per un o altre motiu algunes de les parelles que inicialment formaven part del grup, el van anar deixant. Van entrar a formar part del nostre equip noves parelles i en alguns moments el grup es va veure relançat, però a poc a poc la il·lusió inicial va anar perdent força.

Durant aquests anys vam ser responsables de grup i van formar part durant uns anys de l'Equip responsable a Menorca.

Finalment després de 21 anys al Equip de la Mare de Déu el nostre grup va decidir deixar el moviment, en aquell moment només eren tres parelles, dues dels que havien iniciat el grup i un al-

tre parella que s'havia incorporat més endavant.

Un dels motius que a nosaltres ens va motivar a deixar el moviment fou que no ens hi trobàvem prou a gust pel fet que consideraven que les posicions del moviment tenien un caràcter massa conservador i en moltes ocasions no compartíem les seves propostes.

Un altre del motius va ser que trobàvem més necessari poder fer alguna altra feina dins la nostra parròquia, com poden ser fer catequesi o incorporar-nos a l'agrupament escolta de la parròquia.

A dia d'avui seguim des de la distancia el moviment dels Equips de la Mare de Deu i recordam amb positiu les nostres vivències als Equips.

Bep i Eulària.

EXPERIÈNCIES D'EQUIP

**El grup
ens va ajudar en els
moments
bons i dolents**

Som un matrimoni que fa 28 anys que formam part dels EMD.

Vam entrar en un moment molt delicat de la nostra vida, acabàvem de perdre el nostre fill Josep de 5 anys.

Un grup ens va convidar a formar part dels equips i per noltros açò va ser una gran ajuda.

El grup ens va ajudar en els moments bons i dolents de sa nostra vida. És molt important tenir el seu recolzament perquè tots tenim alts i baixos però sempre hi ha algú que anima i estira del carro.

Hem tingut 5 consiliaris al llarg d'aquests anys i tots ens han deixat una bona experiència, creim que el consiliari es una peça clau per al grup com a guia espiritual.

Per noltros el grup és un lloc per poder pregar, dialogar, fer temes de tot tipus, recés, sentades...: ens marca es ritme de s'any, nadal, pasqua, ho vivim més intensament.

També veim molt positiu s'acollida quan feim intercanvis, semblam una gran família unida per un mateix objectiu.

Maria i Cami.

DIÀLEG I TOLERÀNCIA

Benvolguts equipiers:

Els equips de la Mare de Déu són i seguiran sent un lloc de diàleg i de tolerància on es tinguin presents sense amargor ni ingenuïtat les exigències que vivim.

Ja fa uns mesos que si ens miram les notícies a la premsa o a la televisió sempre surt el mateix tema, (la independència de Catalunya) que, encara que no ho vulguem, és un tema que està en boca de tothom.

A nosaltres allò que ens preocupa són les reaccions que està provocant aquesta situació, veim com hi ha famílies que s'estan distanciant o barallant per les diferències d'opinió, amics de tota la vida o veïns que deixen de parlar-se, i ens demanam què ens està passant?

Ens hem tornat tan individualistes com per oblidar-nos del respecte i la tolerància envers els altres?

Esteim oblidant que el més important és una bona convivència basada en l'amor i el respecte?

Creim que totes les opinions poden tenir una part de raó, però mai una raó absoluta; en qualse-

vol circumstància de la nostra vida, un pot tenir una opinió que no sempre coincideix amb la de la nostra parella, el nostre germà o el nostre amic, però amb un diàleg respectuós podem arribar a acords que no malmetin la convivència.

El lema d'aquest curs **“la missió de l'amor, anau per tot el mon”** ens dóna què pensar, vulguem fer realitat al nostre voltant tot el que açò representa.

Intentem seguir l'exemple de Jesús, acceptant i acollint tothom malgrat les diferències.

BON NADAL

TROBADA DE FI DEL CURS

2016-17 EMD MENORCA

Capella de la Mare de Déu de Montserrat

Diumenge, 28 de maig de 2017

Dia 2 d'octubre del passat any 2016, a l'església de Santa Maria de Ferreries, començàvem aquest curs 2016-17 i avui ja celebrem el seu final: que ràpid que passa el temps!

Contents i agraïts ens trobàvem a la capella de la Mare de Déu de Montserrat (cala Blanes) disposats a passar un bon dia de festa en un bon ambient amb tots els equipers de Menorca.

Després de l'acollida, els nostres responsables ens havien programat una excursió que incloïa: visita a un hipogeu (cova d'enterrament del Talaiòtic) i una passejada pel barranc de Cala'n Brut. En acabar, temps per a la pregària i escolta de la paraula de Déu: reunits davall la carpa de la capella, celebràrem l'Eucaristia presidida pel nostre consiliari Berto Vidal; els més menuts, ajudats pels seus pares, van fer una escenificació de l'Evangelí.

A continuació, dinar de germanor assaborint una gran paella que els nostres responsables ens van cuinar, cafenets, bones postres i a xalar amb una entretinguda sobretaula. Així vam acabar aquesta jornada.

Però recordam el missatge que rebíem de Mn Manel Claret a l'inici de curs: **"sempre ho paga la pena lluitar per l'amor"**.

I ara, al final d'aquest curs, ens demanam: hem lluitat per l'amor aquest curs?

Hem sabut aportar dinamisme, bona disposició, alegria, sinceritat, sensibilitat al nostre matrimoni, als nostres grups?

Hem sabut respondre, reconèixer i agrair l'entrega dels nostres responsables, el recolzament i acompanyament dels nostres consiliaris?

O ens hem limitat a deixar escórrer el temps entre les mans, com qui deixa regalimar l'aigua tan preada?

L'EDIP de Menorca hem volgut prendre el pols als equipers i du-

Tots ens hem de sentir membres de l'EDIP

En primer lloc donar-vos les gràcies: Pere i Sus, Manel i Lina, i Javier i Marga per sa vostra feina ben feta, !!justament ara que ja ho teniu per mà es quan ho hau de deixar!!

El pare Henri Caffarel ens diu: "si els equips de la Mare de Deu no son un planter d'homes i dones disposats a assumir coratjosament totes les seves responsabilitats en l'església i en la societat perden la seva raó de ser".

Una de tantes coses que tenen els EMD es que en un moment o altre tots esteim cridats a anar agafant responsabilitats,... responsables del grup, responsables de sector, enllaços amb Catalunya, equip de difusió... açò ens fa sentir i viure el moviment mes intensament, ens el sentim mes nostre.

En totes aquestes tasques hi ha unes feines practiques a fer que no es veuen, algú les ha de fer, sembla que no però ses coses no surten sense que hi hagi gent que les prepara, organitza,... perquè si algú no les fa el moviment no aniria endavant.

A vegades, i perdonau s'exemple, quan obro s'armari per vestir-me i veig ses camises i calçons

ben nets, planxats i col·locats pens que no s'ha fet tot sol, aquí hi ha hagut algú que s'ha preocupat de fer-ho net plegar-ho, planxar-ho i col·locar-ho al seu puesto,... passa lo mateix dins el moviment, tot vol una dedicació, tots ens hi hem d'esforçar i dedicar-hi un temps per després poder-ne treure un resultat beneficiós primer per noltros mateixos i després per tots els membres del grup i del moviment.

Dins sa Bíblia tenim varis exemples de crides: Moisès, Elies, MARIA... i a tots els hi diu el Senyor "no tenguis por,estic amb tu".

Ara ens han cridat a noltros a formar part de l'equip de difusió, esteim un poc retgirats, però sentim Déu dins nostre que sabem que ens ajudarà, intentaren fer el màxim però us hem de dir que TOTS ens hem de sentir membres de l'EDIP, tots hem de demostrar que val la pena estar dins els EMD, hem de ser persones alegres i escampar-ho per tot arreu, açò és el lema d'aquest curs i ens ho hem de sentir i posar-ho en pràctica.

Gràcies per sa vostra confiança, esteim a sa vostra disposició i també esperam sa vostra col·laboració.
Basi I Gore

RELLEU MEMBRES DE L'EDIP

Esperem haver estat útils al moviment

Fa tres anys quan na Pili i en Toni ens van demanar de col·laborar amb l'EDIP, no vam dir "sí, tot d'una", sinó que vam construir un escut amb infinitat d'excuses, dubtes, interrogants, inseguretats...i ens hi refugiàvem per no abandonar sa nostra zona de confort, i d'açò en demanam perdó.

No sabríem dir ni quan, ni com, ni qui, però amb l'impuls dels nostres responsables i consiliari, els nostres dubtes i Inseguretats van passar d'esser excuses a transformar-se en un repte.

Volem agrair a totes ses persones o grups que ens han ajudat a dur endavant sa nostra tasca, des de es grup EDIP anterior, passant per tots els responsables, consiliaris, companys que hi han col·laborat amb articles, fotos, etc. Fins a persones o entitats que ni tan sols formen part dels equips.

Som conscients que el que hem aportat noltros, no ha estat gaire cosa i segurament amb moltes mancances, però així i tot, avui donam gràcies per haver estat cridats a viure aquesta experiència,

volem pensar que hem pogut ser útils al moviment i açò ens fa feliços.

Per es camí hem descobert vàries coses, que potser us sonin com a "ridícules", per ser evidents per a molts de veltros, però que noltros dins sa nostra ignorància no sabíem o no teníem prou present, per exemple que EDIP no es sols fer una reviseta i que tots som agents de difusió, TOT som EDIP.

Però sobretot hem descobert que es principal i millor agent de difusió que tenim es Jesús.

Amb aquest missatge volem agrair a na Goretti i en Basi, sempre recolzats per es seu grup, d'haver pres es relleu, i volem fer entrega d'aquesta llum per que tingueu present a través d'Ella que l'Esperit de Déu us acompanya i us guia en tot moment.

Pere i Sus

rant la sobretaula d'aquesta jornada, ens hem passat per totes les taules de tots els grups i hem preguntat què en pensaven d'aquests interrogants.

Les respostes dels nostres companys dels EMD van dissipar qualsevol dubte.

Descobríem amb quina satisfacció anaven recordant tots aquells moments, paraules, gestos que ens havien arribat al cor.

Va quedar clar que no ha estat un any més, un qualsevol, sinó que tot el que hem rebut ha calat en nosaltres.

Uns tenien molt presents les paraules de Mn Manel Claret a l'inici de curs, d'altres remarcaven la sensibilitat, la solidaritat i les profundes reflexions que es van compartir a la pregària d'Advent. També ens explicava un grup com arran d'un tema d'estudi havien recordat amb tendresa els seus primers anys de casats, o com van descobrir també que el llibre de l'Apocalipsi no és un llibre catas-

tròfic sinó desvetllador.

Molts d'ells també recordaven els exercicis espirituals amb Teodor Suau que amb l'evangeli de St. Marc ens va fer arribar un missatge de confiança, llibertat i perdó, cap a la comunió amb Déu.

Recordàvem també amb enyorança el nostre consiliari Rafel Portella, que ens va deixar inesperadament... "Al cel sia".

I un caramull de bons moments i anècdotes així com el viatge a Londres de tot un grup amb els seus fills i el seu consiliari, tota una intensa experiència de convivència que formarà sempre part dels seus records.

I tot aquest gran regal que ens brinda el moviment de compartir la nostra fe amb els altres... És també la nostra responsabilitat de difondre la llum dels Equips i no quedar encallats a la nostra zona de confort.

"Cristià és aquell qui escolta la Paraula de Déu i l'aplica a la seva vida" (Mn Josep Serra i Colomer).

TROBADA DE FORMACIÓ

L'edifici del seminari de Ciutadella va ser l'escenari ideal per a les jornades de formació de responsables dels equips de matrimonis de la Mare de Déu de Catalunya i Menorca que es van celebrar durant els dies 7 i 8 d'octubre, i en la qual van participar uns 40 matrimonis,

més de la meitat arribats des de diferents punts de Catalunya.

Tots ells van ser acollits en cases particulars, establint un bon ambient de convivència que va propiciar l'intercanvi d'experiències i un enriquiment del sentit de pertinença al moviment.

El matí del dissabte es van sumar a la trobada alguns consiliaris d'equips de Menorca als quals va ser presentat el nou material editat específicament per a ells, comparant després taula.

Ja a la tarda del dissabte, es va celebrar l'Eucaristia d'inici del curs, juntament amb tots els matrimonis que conformen els equips a Menorca, en el Santuari de Maria Auxiliadora, tenint després una trobada festiva al Claustre del Seminari de Ciutadella. *Tolo Frau*

NO ENS HEM SENTIT AÏLLATS

El fosquet de divendres, 6 d'octubre, partíem cap a l'aeroport sabent el nom de la parella que nosaltres acollíem però faltava posar-hi cara i ulls, i ens va alegrar de retrobar alguns equippers ja coneguts i altres per conèixer.

Tots nosaltres els esperàvem amb il·lusió. Desitjam que s'hagin trobat ben acollits.

En quant a les jornades de formació sols tenim paraules d'agraïment. La presentació de les Jornades va ser molt engrescadora, amb mirada positiva i molt entenedora de com funciona el moviment.

Ens va agradar també la metodologia basada en grups de treball on tots hi participàvem, per-

què tal com ens van explicar l'equip preparador, no ho fa un de sol, sino, que entre tots ho farem tot, i així va ser. Cada grup va treballar un punt dels 7 temes que donen a conèixer la dinàmica i el funcionament dels EMD.

Després cada grup va explicar als altres la feina feta, uns en forma de teatre, uns altres en musicals, etc, aquí vam veure la diversitat de cada grup. Una experiència molt enriquidora.

Aquestes jornades, ens han fet pensar en una reunió d'equip, on ella hem trobat: **acollida, pregària**

Un poc de posada en

FAMÍLIA I REALITAT

Si hagués de resumir la trobada de Responsables de Menorca en dos paraules la primera seria:

FAMÍLIA

Us preguntareu per què aquesta paraula si vam deixar les nostres famílies a la península. És veritat!!

Però era la sensació que tots teníem amb les famílies que ens van acollir a casa seua.

Ens vam sentir en FAMÍLIA, semblava que quelcom ens unia, un mateix llaç, un mateix amor, un mateix JESÚS i els equips.

L'altra Paraula seria:

comú amb els qui no ens veiem tan sovint. Feina en equip

Tobam molt positiva la visita dels responsables d'equips de Catalunya que ens han fet sentir que pertanyem a un gran moviment i no ens hem sentit tan "aïllats".

Donam les gràcies a la comissió permanent per la bona feina feta. *Toni i Pili*

REALITAT

Aquesta trobada no es basa en ideals il·lògics que no es solen assolir mai; en aquesta ocasió vam tocar de peus a terra i es van escoltar les realitats dels equips i, al mateix temps, les diferents realitats que es poden arribar a conviure dins del mateix moviment.

Sols em resta donar les gràcies però en Majúscules a tots els organitzadors, a Basili i Goretti per fer-nos sentir a casa o a tots els que van fer possible aquesta trobada.

Alba i Lluís